

Arrest

nr. 215 643 van 24 januari 2019
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. MILLEN
Tongersesteenweg 4/1
3730 HOESELT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Roemeense nationaliteit te zijn, op 2 augustus 2018 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 28 juni 2018 tot beëindiging van het verblijf.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 27 augustus 2018 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 september 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 oktober 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat J. MILLEN verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché C. D'HAENENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“Beslissing tot beëindiging van verblijf

naam : A.

voornaam : G.

geboortedatum : 16.12.1985
geboorteplaats: Radauti
nationaliteit: Roemenië

Krachtens artikel 44bis § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gemaakt aan uw verblijf, om de volgende redenen:

Op 11.10.1994 kwam uw moeder (A. F.) samen met uw broer (A. V. A.) en uw 2 zussen (A. V. E. en A. F. D.) naar België.

Op 15.09.2000 werden zij gemachtigd om onbeperkt in het Rijk te verblijven.

U kwam op 10.06.2001 naar België op basis van gezinshereniging met uw moeder.

Op 12.06.2001 diende u bij het gemeentebestuur van Sint-Truiden een aanvraag tot verblijf in en verzocht u om uw inschrijving. U werd in het bezit gesteld van een bijlage 15bis.

Op 14.06.2001 werd u ingeschreven in het Vreemdelingenregister. Op 26.06.2001 werd u in het bezit gesteld van een "Attest van Immatriculatie" geldig tot 25.06.2002 en op 19.06.2002 werd er u een "Bewijs van Inschrijving in het Vreemdelingenregister" afgeleverd.

Op 20.11.2007 diende u een "Aanvraag om machtiging tot vestiging" (bijlage 16) in.

Op 22.04.2008 werd u ingeschreven in het bevolkingsregister.

Op 05.06.2008 werd u opgesloten onder aanhoudingsmandaat in de gevangenis van Dendermonde uit hoofde van diefstal met braak, inklimming of valse sleutels.

De Correctionele Rechtbank van Dendermonde veroordeelde u op 27.06.2008 tot een definitief geworden gevangenisstraf van 12 maanden waarvan 6 maanden met uitstel van 3 jaar daar u zich schuldig had gemaakt aan diefstal met braak, inklimming of valse sleutels. Dit feit pleegde u op 05.06.2008.

Op 23.07.2008 werd u een voorlopige invrijheidstelling toegekend.

De Correctionele Rechtbank van Hasselt veroordeelde u op 24.11.2009 tot een definitief geworden gevangenisstraf van 6 maanden met uitstel van 2 jaar daar u zich schuldig had gemaakt aan heling. Dit feit pleegde u tussen 10.05.2008 en 01.06.2008.

De Correctionele Rechtbank van Hasselt veroordeelde u op 24.11.2009 tot een definitief geworden gevangenisstraf van 3 maanden met uitstel van 2 jaar daar u zich schuldig had gemaakt aan psychotrope stoffen in bezit te hebben gehad, namelijk amfetamine (speed). Dit feit pleegde u meermaals, op niet nader te bepalen data tussen 01.02.2009 en 16.05.2009.

De Correctionele Rechtbank van Hasselt veroordeelde u op 23.09.2010 in staat van bijzondere herhaling tot een definitief geworden gevangenisstraf van 6 maanden daar u zich schuldig had gemaakt aan verdovende middelen te hebben ingevoerd en in bezit te hebben gehad, namelijk cannabis; aan psychotrope stoffen in bezit te hebben gehad, namelijk amfetamine (speed). Deze feiten pleegde u meermaals, op niet nader te bepalen data tussen 15.12.2009 en 16.04.2010.

De Correctionele Rechtbank van Hasselt veroordeelde u op 19.05.2011 in staat van bijzondere herhaling tot een definitief geworden gevangenisstraf van 6 maanden met probatie-uitstel van 3 jaar daar u zich schuldig had gemaakt aan psychotrope stoffen in bezit te hebben gehad, namelijk amfetamine (speed); aan verdovende middelen te hebben ingevoerd en in bezit te hebben gehad, namelijk cannabis (weed, hasj en marihuana). Deze feiten pleegde u meermaals, op niet nader te bepalen data tussen 10.10.2010 en 14.01.2011.

Op 16.01.2013 werd u opgesloten uit hoofde van uw veroordelingen van 24.11.2009. Er werd u diezelfde dag een onderbreking van de strafuitvoering toegekend met het oog op elektronisch toezicht.

De Correctionele Rechtbank van Hasselt veroordeelde u op 05.09.2013 in staat van bijzondere herhaling tot een definitief geworden gevangenisstraf van 12 maanden daar u zich schuldig had gemaakt aan verdovende middelen te hebben ingevoerd en in bezit te hebben gehad, namelijk heroïne. Dit feit pleegde u meermaals, op niet nader te bepalen data tussen 01.07.2012 en 18.12.2012.

Op 18.11.2013 werd uw enkelband aangesloten.

Op 19.07.2014 werd u een voorlopige invrijheidstelling toegekend.

Op 18.12.2014 werd u in de gevangenis opgesloten ten gevolge van een veroordeling door de Correctionele Rechtbank van Hasselt d.d. 03.12.2014 waarbij u bij verstek werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van 15 maanden met onmiddellijke aanhouding. U diende hiertegen verzet in en er werd u op 22.01.2015 een voorlopige invrijheidstelling toegekend.

De Correctionele Rechtbank van Hasselt veroordeelde u op 22.01.2015 (in verzet, tegen het vonnis bij verstek d.d. 03.12.2014) tot een definitief geworden gevangenisstraf van 12 maanden daar u zich schuldig had gemaakt aan diefstal op heterdaad betrapt, met geweld of bedreiging, hetzij om in het bezit van de weggenomen voorwerpen te kunnen blijven, hetzij om uw vlucht te verzekeren, met wapens of erop gelijkende voorwerpen of de schuldige deed geloven dat u gewapend was (feit gepleegd op 10.10.2014); aan diefstal en aan poging tot diefstal (feiten gepleegd op 23.09.2014).

Op 11.05.2015 werd u in de gevangenis opgesloten uit hoofde van uw veroordeling van 22.01.2015.

Op 12.05.2015 werd er u een onderbreking van de strafuitvoering toegekend met het oog op elektronisch toezicht. De datum waarop uw enkelband werd aangesloten is verder onbekend. De voorwaarden werden geschonden en op 30.10.2015 werd u opgesloten in de gevangenis.

De Correctionele Rechtbank van Hasselt veroordeelde u op 21.05.2015 in staat van bijzondere herhaling tot een definitief geworden gevangenisstraf van 6 maanden met probatie-uitstel van 3 jaar daar u zich schuldig had gemaakt aan verdovende middelen in bezit te hebben gehad, namelijk heroïne. Dit feit pleegde u meermaals, op niet nader te bepalen data tussen 20.09.2013 en 01.10.2014.

Op 14.11.2015 werd u een voorlopige invrijheidstelling toegekend.

Op 24.03.2016 werd u opgesloten onder aanhoudingsmandaat in de gevangenis van Hasselt uit hoofde van poging tot diefstal met geweld of bedreiging, met gebruik van een voertuig of enig ander al dan niet met een motor aangedreven tuig om de diefstal te vergemakkelijken of om uw vlucht te verzekeren, met wapens of erop gelijkende voorwerpen of de schuldige deed geloven dat u gewapend was.

De Correctionele Rechtbank van Hasselt veroordeelde u op 30.06.2016 tot een definitief geworden gevangenisstraf van 20 maanden daar u zich schuldig had gemaakt aan poging tot diefstal met geweld of bedreiging, met gebruik van een voertuig of enig ander al dan niet met een motor aangedreven tuig om de diefstal te vergemakkelijken of om uw vlucht te verzekeren, wapens of op wapens gelijkende voorwerpen gebruikt of getoond zijnde, of hebbende doen geloven dat u gewapend was. Dit feit pleegde u op 23.03.2016.

De Correctionele Rechtbank van Hasselt veroordeelde u op 22.12.2016 tot een definitief geworden gevangenisstraf van 6 maanden daar u zich schuldig had gemaakt aan diefstal. Dit feit pleegde u op 18.11.2015.

Zoals blijkt uit bovenstaande, werd u reeds viermaal veroordeeld voor diefstallen, éénmaal voor heling en vijfmaal voor inbreuken op de drugswetgeving. De gevolgschade van druggebruik wordt veel te vaak onderschat. Het gebruik van verdovende middelen, zeker van de harddrug speed en heroïne, betekent een belangrijke overlast voor de samenleving doordat druggebruikers misdrijven plegen om het eigen gebruik te financieren of onder invloed van drugs strafbare feiten plegen. Aan deze praktijk dient paal en perk te worden gesteld.

Het is duidelijk dat de criminele feiten die u pleegt om in uw drugbehoefte te voldoen alsmaar ernstiger worden. Zo probeerde u op 23 maart 2016 om een apotheek te overvallen. U schuwde hierbij het

gebruik van geweld of bedreiging niet, u bedreigde uw slachtoffer zelfs met een mes. U gaat er volledig aan voorbij dat dergelijke overval een bijzonder traumatische ervaring is voor het slachtoffer dat vaak nog zeer lang te kampen heeft met een groot gevoel van onveiligheid.

In een relatief korte periode werd u niet minder dan 10 maal strafrechtelijk veroordeeld. Het is gezien uw strafverleden niet onredelijk aan te nemen dat er een ernstig risico op recidive bestaat zolang u kampt met een verslavingsproblematiek. Daarenboven kan drugs de drempel verlagen om geweld te plegen. Geweld onder invloed van drugs, leidt vaak tot zware verwondingen. De maatschappij heeft het recht zich tegen de criminaliteit die voortvloeit uit problematiek druggebruik te beschermen.

Uit het vonnis van de Strafvuistvoeringsrechtbank d.d. 30.03.2018 blijkt dat de feiten gekaderd kunnen worden binnen een verslavingsproblematiek. U meende dat uw detentie uw redding was en u stelde clean te zijn. U was ervan overtuigd dat u niet zou hervallen. Niettegenstaande dit gegeven werd u in de loop van november 2017 in de gevangenis betrappt op drugsbezit en nadien ook op het doorslikken van een verboden substantie. Om u alsnog de kans te geven om uw reclassering verder uit te werken kende de rechtbank u in februari 2018, bij bijzondere maatregel, drie penitentiaire verlopen toe. Op die manier kon het verblijf bij uw moeder verder geëvalueerd worden en kon u uw drugbegeleiding verder concretiseren. MSOC Sint-Truiden was bereid om de opvolging op zich te nemen en voor uw dagbesteding was Healthy Fruit bereid om u in verschillende functies een week op proef te werk te stellen en u desgevallend vanaf juni-juli 2018 in te schakelen in de fruitpluk. Op langere termijn was het de bedoeling om een opleiding vrachtwagenchauffeur te volgen, waarvoor u op de wachtlijst staat. Het staat vast dat u zich na het derde verlof pas de volgende dag in de gevangenis aanmeldde. De rechtbank kon dan ook alleen maar vaststellen dat u, na de incidenten van november 2017, opnieuw de regels overtrad en dit terwijl u wist dat er eerstdaags het verloop van de verlopen zou beoordeeld worden. U kon zich niet houden aan de voorwaarden tijdens een korte maatregel zoals penitentiair verlof, wat geen vertrouwen schepte voor het toekennen van modaliteiten die over een langere periode lopen. Het uitgewerkte reclasseringsplan was duidelijk niet standvastig genoeg om u ervan te weerhouden de opgelegde voorwaarden te miskennen en bood bijgevolg te weinig garanties om het recidiverisico voldoende in te perken. De voorwaardelijke invrijheidstelling en het elektronisch toezicht werden u dan ook afgewezen.

Voorgaande wijst erop dat u de ernst van uw daden niet blijkt of wenst in te zien, noch schijnt u te begrijpen dat uw gedrag maatschappelijk onaanvaardbaar is. De aard van de gepleegde feiten, het gegeven dat u reeds meermaals correctioneel veroordeeld werd maakt dat het risico dat u ook in de toekomst opnieuw de openbare zou kunnen schaden niet uitgesloten kan worden. Enige verbetering in uw persoonlijk gedrag dat afbreuk vermag te doen aan het ernstig, reëel en actueel gevaar dat u vormt voor de openbare orde, kan niet worden vastgesteld. Uw gedrag vormt een werkelijk, actuele en ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving. Zelfs in de gevangenis lijkt het u niet te lukken uw gedrag te veranderen. Uit uw persoonlijk gedrag, komt dan ook eer» volgehouden, voor de maatschappij gevaarlijke ingesteldheid naar voren waardoor het helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst niet zal herhalen.

Er bestaan ernstige redenen van openbare orde waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de openbare orde en ter preventie van strafbare feiten.

Overeenkomstig artikel 62§1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, heeft eenieder het recht om gehoord te worden vooraleer jegens hem of haar een nadelige individuele maatregel wordt genomen. Op 29.03.2018 vulde u samen met de migratiebegeleider de vragenlijst in en op 10.04.2018 werd er een tweede ingevulde lijst overgemaakt door de griffie van de gevangenis. U verklaarde dat uw moedertaal Roemeens is; dat u Engels, Frans en Nederlands kan lezen en/of schrijven en dat u Nederlands en Roemeens kan spreken en lezen; dat u sinds uw 15 jaar in België bent; dat u in het bezit bent van uw reisdocumenten, dat deze vervallen zijn en dat u 12 jaar niet meer in Roemenië bent geweest; dat u geen ziekte hebt die u belemmert te reizen of terug te keren naar uw herkomstland; dat u voor u in de gevangenis belandde, woonachtig was in Sint-Truiden, Nonnentap 50 samen met uw broer en moeder; dat u niet getrouwd bent in België en er geen duurzame relatie heeft en samenwoont met uw moeder en uw broer; dat uw moeder (A. F.), uw zussen (A. V. E. en A. F. D.), uw broer (A. V. A.) in België verblijven en dat uw zussen apart wonen; dat u geen minderjarige kinderen hebt in België; dat u

niet getrouwd bent in uw land van herkomst en er geen duurzame relatie hebt; dat er in Radauti (Roemenië) nog tantes, nonkels, neven en nichten wonen; dat u geen minderjarige kinderen heeft in uw land van herkomst of in een ander land dan België; dat u school heeft gelopen in het Technicum in Sint-Truiden maar gestopt bent op uw 18de en geen diploma heeft; dat u na gestopt te zijn met school, 4 jaar gewerkt heeft op verschillende plaatsen in Sint-Truiden: 1,5 a 2 jaar in een slachthuis op de veemarkt en in verschillende bedrijven in de fruitsector; dat u niet gewerkt heeft in uw land van herkomst of in een ander land dan België omdat u 15 jaar was toen u naar België kwam; dat u niet opgesloten of veroordeeld werd in een ander land dan België; dat u niet wil terugkeren naar uw land omdat uw moeder, broer en zussen in België verblijven, u al 12 jaar niet meer in Roemenië bent geweest, u werk en begeleiding heeft, dat u een normaal leven wil en wenst vrijgelaten te worden.

In het kader van een beslissing tot beëindiging van het verblijf genomen in toepassing van artikel 44bis § 2 van de wet van 15 december 1980, betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, moet er rekening gehouden worden met de duur van uw verblijf in het Rijk, uw leeftijd, uw gezondheidstoestand, uw gezins- en economische situatie, uw sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin u bindingen heeft met uw land van oorsprong.

U hebt geen gezin gesticht op het grondgebied. Uw moeder (A. F.), uw zussen (A. V. E. en A. F. D.) en uw broer (A. V. A.), allen van Belgische nationaliteit, verblijven in België. Uw moeder kwam tot 18.06.2017 op bezoek in de gevangenis en uw zussen en broer komen niet op bezoek in de gevangenis (bezoekerslijst tot 09.05.2018).

U verklaarde in de vragenlijst die u invulde op 29.03.2018 woonachtig te zijn bij uw moeder. Uw broer (A. V. A.) is eveneens officieel ingeschreven op het adres van uw moeder.

Opdat een relatie tussen meerderjarige kinderen en ouders en broers en zussen onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM kan vallen, zijn er bijkomende elementen van afhankelijkheid vereist die anders zijn dan de gewone affectieve en emotionele banden (EHRM 15 oktober 2003, nr. 52206/99, Mokrani v. Frankrijk, §33).

Er werden geen bijkomende elementen van afhankelijkheid aangetoond die anders zijn dan de gewoonlijke affectieve banden, zoals vereist in de toepasselijke rechtspraak van het EHRM.

Uit het feit dat u tot uw detentie bij uw moeder en broer woonde, kan worden afgeleid dat er mogelijks sprake is van een zekere vorm van 'gezinsleven'. Zonder dat er nog andere elementen omtrent jullie relatie worden bijgebracht blijkt hieruit echter niet dat er een band van afhankelijkheid bestaat tussen u en de vermelde familieleden die aanleiding zou geven tot het aanvaarden van een beschermenswaardig gezinsleven, zoals bedoeld in artikel 8 van het EVRM.

Het bestaan van een beschermenswaardig gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM in uw hoofde wordt onvoldoende bewezen geacht.

De contacten met uw familieleden in België kunnen onderhouden worden door gebruik te maken van de moderne communicatiemiddelen en middels periodieke reizen naar Roemenië of een andere plaats waar u zou verblijven.

U bent op de leeftijd van 15 jaar aangekomen op het grondgebied en u bent momenteel 32 jaar oud. Er kan opgemerkt worden dat ondanks uw verblijf van 16 jaar in België niet gebleken is dat u een dermate bijzondere binding met België zou hebben die een normale binding overstijgt. U legt immers geen enkel document voor dat het tegendeel bewijst. Er kan worden aangenomen dat u tijdens deze periode sociale banden gesmeed heeft op het grondgebied en er wordt niet betwist dat het terugkeren naar uw land van herkomst, om daar een leven op te bouwen, enige aanpassing van u zal vergen. Evenmin is gebleken van een situatie waarin u geen enkele binding zou hebben met het land van herkomst of anderszins omstandigheden op grond waarvan een terugkeer naar uw land van herkomst niet verwacht zou mogen

worden. U kan in alle redelijkheid worden geacht nog sociale, culturele en familiale banden met dit land te hebben. U hebt er een groot deel van uw leven verbleven en u spreekt de taal. U verklaarde in uw hoorrecht dat er nog tantes, nonkels, neven en nichten woonachtig zijn in Roemenië. U hebt dus een sociaal vangnet in Roemenië dat u eventueel zou kunnen helpen bij het opbouwen van uw leven aldaar. Ook uw familie die woonachtig is in België kan u vanuit België ondersteunen, bovendien kunnen zij vrijelijk reizen tussen Roemenië en België en kunnen zij u desgewenst regelmatig bezoeken. Er is geen indicatie gevonden dat er onoverkomelijke of bijzondere obstakels zouden bestaan voor u om zich in Roemenië te vestigen.

Daarenboven werd u reeds 10 maal veroordeeld voor diefstallen, heling en inbreuk op de wetgeving inzake drugs, integratie veronderstelt ook dat men de Belgische reglementering respecteert en zich aldus onthoudt aan het plegen van strafbare feiten.

Uw tewerkstellingen in het slachthuis en de fruitsector zijn niet van die aard om thans te spreken van een economische binding met het gastland. De vaardigheden die u opgepikt hebt, zullen u wellicht ook in uw thuisland van pas kunnen komen. Uit niks blijkt dat de opleiding tot vrachtwagenchauffeur die u wenst te volgen, enkel in België beschikbaar zou zijn. Het uitgewerkte reclasseringsprogramma was duidelijk niet standvastig genoeg. U kon zich, tijdens de korte maatregel, zoals penitentiair verlof, niet houden aan de opgelegde voorwaarden wat bijgevolg weinig vertrouwen biedt om het recidiverisico in te perken.

Het wordt niet betwist dat een verwijdering een inmenging vormt in uw privéleven. Het contact met uw vrienden kan onderhouden worden door gebruik te maken van de moderne communicatiemiddelen, desgewenst kunnen zij u ook bezoeken. Hoe dan ook, uit artikel 8, tweede lid van het EVRM blijkt dat een inmenging in het privé- en gezinsleven mogelijk is wanneer er een wettelijke basis is en een maatregel nodig is om bepaalde doelstellingen, zoals de bescherming van de openbare orde te verzekeren.

De ernstige bedreiging voor de openbare orde die uit uw gedrag voortvloeit is zodanig dat uw persoonlijke belangen geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de openbare orde.

Mei inachtneming van alle door u aangevoerde omstandigheden wordt op grond van bovenstaande geconcludeerd dat er ernstige redenen van openbare orde zijn waardoor hét beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten daar uw gedrag een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Het enig middel is afgeleid uit de schending van artikel 44bis van de Vreemdelingenwet. Verzoeker citeert deze bepaling en stelt vervolgens:

“2. In de bestreden beslissing komt verweerster tot de volgende conclusie:

Uw gedrag vormt een werkelijk, actuele en ernstiger bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving. Zelfs in de gevangenis lijkt het u niet te lukken uw gedrag te veranderen. Uit uw persoonlijk gedrag, komt dan ook een volgehouden, voor de maatschappij gevaarlijke ingesteldheid naar voren waardoor het helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst niet zal herhalen.

3. Vooreerst kan er geen sprake zijn van een actuele bedreiging aangezien de meest recente feiten waarvoor verzoeker werd veroordeeld dateren van 3 maart 2016 worden gesitueerd daar waar de beslissing om het verblijfsrecht in te trekken dateert van 28 juni 2018 oftewel meer dan anderhalf jaar later is (en dat uiteraard niet verwezen kan worden naar een vonnis van de strafuitvoeringsrechtbank die niet oordeelt over het plegen van strafbare feiten).

Daarnaast merkt verzoeker op dat quasi zijn hele familie (en in het bijzonder zijn moeder en broer) in België wonen en slechts enkele familieleden (met wie hij al jaren geen contact heeft) in Roemenië heeft waardoor hij, ingeval van het intrekken van zijn recht van verblijf, er helemaal alleen in Roemenië zal voorstaan waarbij hij geen werk, geen woonst, geen financiële middelen heeft, de taal niet volledig beheerst (hij kan bijvoorbeeld niet schrijven, kan beperkt lezen en ook geen mogelijkheden gaat hebben om (ook via moderne communicatiemiddelen) regelmatig contacten met zijn familie kan hebben).

Tenslotte wenst verzoeker op te merken dat hij met zijn broer en moeder een gezin vormt met wie hij (behoudens zijn detentie) altijd samen heeft geleefd nadat verzoeker, als minderjarige, herenigd werd met zijn moeder op datum van 10 juni 2001. Verzoeker is op dat moment herenigd met zijn moeder doch ook met zijn broer en zussen waardoor er wel degelijk sprake was (op dat moment van een gezin dat op dit moment nog bestaat uit zijn moeder en broer).

2.b. Daarnaast kan er ook geen sprake zijn van een ernstige bedreiging waarbij verzoeker opmerkt dat zijn zwaarste bestraffing een gevangenisstraf van 20 maanden heeft opgelopen op 30 juni 2016 en waarbij verzoeker zich niet aan de tenuitvoerlegging van zijn straf(fen) ooit heeft onttrokken.

3. Verzoeker is dan ook van oordeel dat er geen sprake kan zijn van een ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving (welke belang) waardoor ten onrechte een beslissing tot beëindiging van zijn verblijf werd genomen.

Verzoeker is dan ook van oordeel dat deze beslissing geschorst / vernietigd dient te worden.”

2.2. De bestreden beslissing is gesteund op artikel 44bis,§2 van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

§ 1.

Onverminderd de paragrafen 2 en 3, kan de minister of zijn gemachtigde een einde maken aan het verblijf van de burgers van de Unie en hun familieleden en hun het bevel geven het grondgebied te verlaten om redenen van openbare orde, nationale veiligheid of volksgezondheid.

§ 2.

De minister kan een einde maken aan het verblijf van de burgers van de Unie en hun familieleden die krachtens de artikelen 42quinquies en 42sexies een duurzaam verblijfsrecht hebben verkregen en hun het bevel geven het grondgebied te verlaten, alleen om ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid.

§ 3.

De minister kan een einde maken aan het verblijf van de volgende burgers van de Unie en hun het bevel geven het grondgebied te verlaten, alleen om dwingende redenen van nationale veiligheid :

1° de burgers van de Unie die op het grondgebied van het Rijk hebben verbleven gedurende de tien voorafgaande jaren;

2° de burgers van de Unie die minderjarig zijn, behalve indien de beslissing noodzakelijk is in het belang van het kind, zoals bepaald in het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van het kind van 20 november 1989.

§ 4.

Wanneer de minister of zijn gemachtigde overweegt een beslissing zoals bedoeld in de paragrafen 1, 2 of 3 te nemen, houdt hij rekening met de duur van het verblijf van de burger van de Unie of zijn familielid op het grondgebied van het Rijk, zijn leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong.”

2.3. Verzoeker stelt dat er in casu geen sprake is van een actuele bedreiging aangezien de meest recente feiten waarvoor hij werd veroordeeld dateren van 3 maart 2016; hij voegt eraan toe dat niet kan worden verwezen naar een vonnis van de Strafvoueringsrechtbank die niet oordeelt over het plegen van strafbare feiten. Verder stelt hij ook dat er geen sprake kan zijn van een ernstige bedreiging, omdat zijn zwaarste bestraffing bestaat in een gevangenisstraf van 20 maanden en hij zich nooit aan de tenuitvoerlegging van zijn straffen heeft onttrokken.

In eerste instantie moet worden vastgesteld dat verzoeker volledig voorbij lijkt te gaan aan de verschillende opeenvolgende veroordelingen die hij heeft opgelopen, met name, zoals de verwerende partij in de bestreden beslissing, na een uitvoering en gedetailleerde opsomming, heeft samengevat:

“viermaal [...] voor diefstallen, éénmaal voor heling en vijfmaal voor inbreuken op de drugswetgeving.” en dit in een periode van acht jaar. De loutere verwijzing naar de maximumduur van één van de straffen en de poging tot relativering daarvan volstaat niet om het oordeel van de verwerende partij dat het in casu zou gaan om een ernstige bedreiging als kennelijk onredelijk of onwettig af te doen. In tegendeel: de zwaarste veroordeling die verzoeker heeft opgelopen heeft ook betrekking op de meest recente door hem gepleegde feiten –verzoeker is nog steeds gedetineerd ingevolge deze veroordeling-, zodat de verwerende partij kan worden gevolgd waar zij betoogt dat het duidelijk is dat de criminele feiten die hij pleegt om in zijn drugbehoefte te voldoen alsnog ernstiger worden en dat er een ernstig risico bestaat op recidive zolang hij kampt met zijn verslavingsproblematiek. Uit de opgesomde veroordelingen blijkt overigens dat verzoeker reeds meermaals in staat van bijzondere herhaling werd veroordeeld.

Verder maakt verzoeker niet aannemelijk dat geen rekening zou mogen worden gehouden met het vonnis van de Strafvorderingrechtbank van 30 maart 2018. Aangezien verzoeker sedert de feiten van 23 maart 2016 nog steeds gedetineerd was op het ogenblik dat de bestreden beslissing werd genomen, zoals blijkt uit het attest van gevangenschap dat door hemzelf werd bijgebracht, kan de verwerende partij bezwaarlijk ten kwade worden geduid dat zij voor wat betreft de beoordeling van het actuele karakter van de bedreiging, ook kennis heeft genomen van en rekening heeft gehouden met de vaststellingen die door de Strafvorderingrechtbank werden gedaan aangaande verzoekers gedrag in de gevangenis –waarbij wordt verwezen naar een betrapping op drugsbezit en het doorslikken van een verboden substantie- en aangaande het feit dat hij zich niet had gehouden aan de voorwaarden betreffende de hem toegekende penitentiaire verlopen, waarop werd vastgesteld dat er te weinig garanties zijn om het recidiverisico in te perken en de voorwaardelijke invrijheidstelling en het elektronisch toezicht werden afgewezen. Overigens, uit het voorgaande blijkt dat verzoekers argument dat hij zich nooit aan de tenuitvoerlegging van zijn straffen heeft onttrokken, moet worden genuanceerd.

Verzoeker toont dan ook niet aan dat de conclusie in de bestreden beslissing, met name dat er ernstige redenen van openbare orde bestaan waardoor het beëindigen van zijn verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten daar verzoekers gedrag een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving, niet wettig is, of kennelijk onredelijk.

2.4. Met betrekking tot onderzoek op grond van artikel 44bis, §4 van de Vreemdelingenwet, betoogt verzoeker dat zijn hele familie in België woont, dat hij sinds de hereniging met zijn moeder samenwoont met haar en zijn broer en dat hij al jaren geen contact meer heeft met de enkele familieleden die in Roemenië wonen, zodat hij er daar helemaal alleen zal voorstaan, zonder werk, woonst, financiële middelen en met slechts een beperkte kennis van de taal, en zonder mogelijkheden om regelmatig contacten te hebben.

In eerste instantie moet worden vastgesteld dat de verwerende partij in de bestreden beslissing heeft gemotiveerd over het gezins- en privéleven van verzoeker, en dat zij daarbij artikel 8 van het EVRM als ijkpunt heeft genomen. Verzoeker verzet zich niet tegen dit laatste, en evenmin betoogt hij dat de verwerende partij een verkeerde toepassing zou hebben gemaakt van deze bepaling. Hij beperkt zich in wezen tot het niet gefundeerd tegenspreken van het oordeel van de verwerende partij.

Over de aanwezigheid van verzoekers moeder, broer en zussen in België, en over verzoekers argument dat hij tot zijn detentie samenwoonde met zijn moeder en broer, werd op gemotiveerde wijze geoordeeld dat het bestaan van een beschermenswaardig gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM onvoldoende bewezen wordt geacht. Verzoeker wijst erop dat hij, nadat hij als minderjarige werd herenigd met zijn moeder en sedertdien altijd heeft samengeleefd met haar en zijn broer, behoudens tijdens zijn detentie, maar brengt geen concrete argumenten bij waaruit blijkt dat de verwerende partij ten onrechte zou hebben vastgesteld dat dit gegeven niet volstaat nu niet blijkt dat er enige band van afhankelijkheid –die moet worden aangetoond in het geval van verzoeker aangezien hij meerderjarig is- bestaat. Verder poneert hij, maar toont hij niet met concrete argumenten aan, dat hij geen mogelijkheden zal hebben om regelmatig in contact te blijven met zijn familie in België en toont evenmin aan dat zij hem desgewenst niet zouden kunnen bezoeken.

Over verzoekers privéleven in België oordeelde de verwerende partij dat hij niet heeft aangetoond dat hij een bijzondere binding heeft met België en dat in alle redelijkheid van hem kan worden verwacht dat hij nog sociale, culturele en familiale banden heeft met zijn land.

Wat het gebrek aan contact met zijn familie in Roemenië betreft, houdt verzoeker het op blote beweringen; deze doen er geen afbreuk aan dat hij zelf had verklaard dat er nog tantes, nonkels, neven en nichten in Roemenië wonen, zodat het niet kennelijk onredelijk is ervan uit te gaan dat hij er nog een sociaal vangnet heeft. Ten overvloede kan nog worden gesteld dat verzoeker niet aantoonbaar dat hij mogelijks verwaterde contacten niet zou kunnen herstellen. In die zin toont verzoeker niet aan dat hij in Roemenië alleen zal voorstaan. Verder heeft de verwerende partij in de bestreden beslissing vastgesteld dat de vaardigheden die verzoeker in België heeft opgepikt via zijn tewerkstelling in het slachthuis en de fruitsector hem in zijn thuisland van pas zullen komen. Verzoeker toont in die optiek niet aan dat hij niet zou kunnen werken in zijn thuisland of dat hij er, zoals de verwerende partij ook heeft gesteld, niet de opleiding tot vrachtwagenchauffeur zou kunnen volgen met het oog op tewerkstelling en het verwerven van een inkomen. Dat hij zonder financiële middelen zou komen te zitten is, gelet op het voorgaande en mede gelet op het feit dat verzoeker niet aantoonbaar dat zijn in België verblijvende familieleden hem niet financieel zouden kunnen ondersteunen, zoals gesteld in de bestreden beslissing, niet aannemelijk gemaakt. Wat betreft de taal, verklaarde verzoeker zelf dat hij Roemeens kan spreken en lezen, en hij beweert wel maar toont niet aan dat hij het niet zou kunnen schrijven, temeer nu hij reeds 15 was toen hij zijn herkomstland verliet.

Verzoeker toont derhalve niet aan dat de conclusie van de verwerende partij met betrekking tot het voormelde onderzoek op grond van artikel 44bis, §4 van de Vreemdelingenwet, met name dat er geen indicaties zijn gevonden die erop wijzen dat er onoverkomelijke of bijzondere obstakels zouden bestaan om zich in Roemenië te vestigen, onwettig of kennelijk onredelijk zou zijn.

2.5. Het enig middel is niet gegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

4. Kosten

Het door de verzoekende partij onverschuldigd gekweten rolrecht ten belope van 186 euro dient te worden terugbetaald.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

Het door de verzoekende partij onverschuldigd gekweten rolrecht ten belope van 186 euro dient te worden terugbetaald.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig januari tweeduizend negentien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS